

Opdragelse paa en langt mere udpræget Maade erkendes for at være en Sag af Betydning for Samfundet. Dette maa man tilskrive en god Del af den Indflydelse, den amerikanske Kvinde udøver. Hun føler sig mere fri, har en dybere Bevidsthed om sin Plads i Tankens som i Handlingens Verden. De to Kønssfællers Opdragelse i Skolen virker i samme Retning, idet Kvinder og Mænd stilles paa samme Trin med Hensyn til Sjælsevner og gives et større Antal fælles intellektuelle Interesser. Jeg tror ikke, at Kvinderne derved bliver pedantiske eller mandfolkeagtige, eller at Forskellen mellem deres og Mændenes aandelige og moralske Vaner derved mindskes. Naturen er tilstrækkelig stærk til at bevare den Forskel i Karakter, som den skaber.

Endnu lidt mere om Øl og Sukker.

En Idéassociation kan stundom være baade ganske træffende og ganske morsom, og det syntes jeg, min Kones var, da hun, efter at have læst de to Stykker i »Hvad vi vil« om »Øl og Sukker«, udbød: Ved du, hvad de to Stykker minder mig om? — De minder mig om »en doven Bajer« — og »et godt Maaltid Mad«. For ser du, al den Snak om Øllet og dets Uundværlighed og dets store Brug i smaa Familjer o. s. v., o. s. v., det er snart alt for kedelig at høre paa, og synes du ikke ogsaa, at den har Smagen af dovent Øl? Nej, da er der Mening i det sidste Stykke; det er slet ikke opstyltet og skruet men jævnt og klart og træffende og friskt; men det kommer naturligvis af, at den Tanke, som det gør gældende, er saa selvfølgelig og uimodsigelig rigtig.« —

Jeg finder min Kones Idéassociation baade morsom og træffende, og jeg maa ubetinget give hende Ret i hendes Bemærkninger. For Herregud, hvor tidt har vi dog nu ikke i den senere Tid set opstillet den i Virkeligheden jo alt andet end vederhæftige Beregning over den lille Fordel ved Ophævelsen af Sukkertolden, og det uhyre store Tab for Smaafolk ved Ølskatten! Og hvor tidt har vi dog nu ikke hørt skose over og gøre Nar ad Syltetojet og Sukkerkuglerne! Den Tale bliver nu virkelig næsten, hvad enten den saa lyder fra iltre Kvinder eller værdige Politici — som »Sukker i en savlet Barnemund«. — Og saa den evige liren paa, hvad Fordele Estrup — i skummel Kærlighed til sit Befæstningsvæsen — mulig spekulerer paa at kunne faa af det berømte Lovforslags Vedtagelse. At Ølskatten vil fordyre de smaa Husholdninger, det er fuldstændig løs Snak, grundet paa saa løse Beregninger som den i »Hvad vi vil«, i Følge hvilke der i en saadan Husholdning skulde forbruges 5 Bajere pr. Dag. Ja, hvis den Beregning var rigtig, saa vilde Husholdningen jo fordyres med en Del Øre; men saa kunde dertil kun siges, at en saadan drikken Bajere er et rent uforskammet Sæleri, som snarest burde straffes ved en langt højere Skat. Men Beregningen er af

samme Beskaffenhed som alle de øvrige Beregninger, der er opstillet til Fordel for Øllet — de ere saamænd »lavede« »för tillfället«. Hvordan har det sig egentlig med hele det vældige Opstyr med det indbragte Lovforslag? — Jo, Sagen er, at en Del Rigsdagsmænd, der enten er valgt af Købstæderne eller dog har en hel Del Købstadsvælgere, har troet at finde sin Fordel ved at holde Haanden over Øllet, og saa har de brugt alle mulige og umulige Argumenter for at opagitere en Stemning, der støttede dem, som f. Ex. H. Jensen i »Politiken«, naar han siger, at Landarbejderne ikke kan nænne for selv at faa en Fordel af nogle Øre ved at Lovforslaget blev til Lov at ville ønske det skete, naar der derved paaførtes deres Kammerater i Købstæderne en Udgift af nogle Kroner. — Det er et meget morsomt Argument, fordi det er mere end uvist. Henning Jensen smiler, da han dypper sin Pen for at nedtegne disse vittige og ironiske Ord; vi smiler ved at læse dem, og Landarbejderne ler højt, hvis de kommer dem for Øje, og siger med et lunt Blik ud af Øjekrogen imod Henning Jensen: »Nej, min gode Jensen, De maa ikke tage os det fortrydeligt op, men saa bløde er vi skunte.«

Hvem kommer for Resten til at bære Hovedbyrden ved en Ølskat? Det gør Arbejderen slet ikke, naar han ikke er Dranker. Men det gør de Folk, der tilbringe deres Aftens Fritid ved paa Knejer og Forlystelsessteder at slaa deres Penge ihjel. Og de har Raad til det. Enten de giver for en Bajer med Drikkepenge 20 à 25 Øre eller 22½ à 27¼ Øre, det har ingen Betydning. Og forøvrigt kan det jo være, at Værterne og Øltapperne finder deres Fordel ved at sælge Øllet Skatten billigere, eller Bryggerne sin Fordel ved at afhænde sin Være Skatten billigere; paa begge Hænder tjenes jo nok endda, og saa blev Skatten jo ført hen, hvor den naturlig har hjemme. Men lad de Folk om det. Hovedsagen er, at vi, som J. M. udtrykker det, »under alle Betingelser søger at faa Lovforslaget fremmet«.

Det er en Skam, som der fra Venstre er taget paa dette Lovforslag. Og det er tillige en politisk Uklogskab.

Men tag alle de forskellige særlige og personlige Aarsager til Modstanden mod Forslaget bort: tag Politikernes Misundelse over ikke at have hittet paa en saadan Sag, der virkelig — politisk og økonomisk er noget værd i vor døde og ørkesløse politiske Tilværelse tag den bort; tag de samme Herrers Bestræbelser for at smigre deres Købstadsvælgere bort, og tag endvidere bort deres stivnede og forkroblede politiske Opfattelse skabt og næret gennem en Visnepolitik, der en Tid lang har været meningsløs, og tag endelig bort, al den dumme Eftersnakken i Tale og paa Tryk og vi har en Sag, som enhver uholdt og sundt tænkende Mand og Kvinde i alle Stænder maa give sin Tilslutning.

Og lad os dog endelig blive fri for al den ørkesløse Tale om, at naar vi skal have en Ølskat, saa skal de riges Vin ogsaa beskattes, og saa skal Estrup anvende, hvad Skatten mulig bringer mere end Sukkertolden, til det ene eller andet demokratiske Øjemed og ikke til Befæstninger, og saa skal han give Forsikringer for det og det o. s. v. o. s. v. i det uendelige.

Lad os kort sagt blive fri for alt det storpolitiske Skryderi, som vi ikke naar et Haneffjed fremad med, hverken i den ene eller den anden Retning. Vi har virkelig saa længe lidt under ævneløse, politiske Føreres Mangel paa Forstaaelse af og Beslut-somhed til at benytte et givet gunstigt Øjeblik, at vi ikke har Raad til at lade en virkelig god Sag ødelægges og et saadant Øjeblik til at naa et Skridt fremad atter gaa tabt.

*

*

*

g.

Da der er indløbet saa mange Artikler fra Landet om Øl og Sukker, saa vort lille Blad paa ingen Maade har kunnet rumme dem, har vi valgt denne af g. som det sandeste Udtryk for saa godt som alle de andres.

Hermed betragter vi foreløbig denne Debat om Øl og Sukker sluttet i »Hvad vi vil«.

Redakt.

Julen nærmer sig!

At den kære Juletid er nær, det ser vi jo paa mange Solemærker. Vi behøver jo blot at gaa op ad Gaden, eller ned ad den, allevegne ser vi Antydninger til Juleudstillingen, og somme ser vi fix og færdige; eller vi tager en Avis i Haanden — strax ser vi paa den første Side store Avertissementer, der anbefaler Juleudstillinger, og mindre ditto med Henvisninger til omstaaende, der i Regler altid er *Julegaver*, der tilbydes, eller Juleudstillinger, Publikum anmodes om at tage i Øjesyn.

Skal vi se os lidt omkring?

Der har vi nu først Wessel & Vett, den kæmpestore Forretning paa Kongens Nytorv i Hotel du Nord, der fra en storartet Hvidevareforretning nu har udvidet sig saaledes, at der ikke er den Del eller Ting, som henhører til Paaklædningen, uden man jo kan faa det her.

Navnlig er Firmaets Juleudstillinger bekendte, fordi man altid er vis paa her at se noget af det nyeste, fixeste og efter Varens Beskaffenhed prisbilligste.

Altid er det et eller andet, der helt har Overtaget. I Aar er det indiske Arbejder i drevet, gult Metal. Urner, Krukker, Vaser, Fade, Tallerkener, Askebægere, alt muligt og mærkværdigt billigt. Kan man ikke finde paa en Julegave, kan man let faa en Idé heroppe.

Se disse Tallerkener og Fade forsynet med Staaltraad lige til at hænge paa et Søm. De kan faas fra de billigste til de dyreste, og mere smagfulde Vægdekorationer i en Spisestue gives ikke i Følge den nu herskende Mode.

Eller disse Lampeskærme i Silke og Kniplinger, der koster en lille Formue, men som dog magelig kan erstattes af nogle vidunderlig dejlige af Silkepapir, der oppe fra Gaskronen kaster et magisk Skær omkring sig.

Disse Antydninger vil være tilstrækkeligt.

Saa svipper vi ned ad Østergade, gør et lille Indkøb hist og her, bliver opholdt